

РЕШЕНИЕ

Номер 288

23.11.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

7-ми наказателен

На 23.11.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Николай Джурковски
Членове: Александър Желязков
Емилия Колева

Прокурор: Апелативна прокуратура - София
Димитър Симеонов Стоянов (АП-София)

като разгледа докладваното от Емилия Колева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20201000600989 по описа за 2020 година

С присъда № 52 от 28.05.2020г. по НОХД № 4976/2018г. Софийски градски съд, НО, 27 състав е признал подсъдимия И. П. Ч. /със снета по делото самоличност/ за виновен в това, че на 29.11.2012г. в гр. ***, като управител на търговец Едноличен търговец „Белизе - И. Ч.“, използвал не по предназначение - вместо за постигане на целите, инвестициите и основните дейности, заложи в Бизнес плана по проект №23/112/07542 по сключен с Държавен фонд „Земеделие“⁵ Договор № 23/112/07542 за отпускане на финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ от ПРСР за периода 2007-2014г., превел с платежно нареждане сумата от 10 000 лева от сметка IBAN ***, BIC код UNCRBGSF разкрита в УНИКРЕДИТ БУЛБАНК, клон Централизирана система, по сметка, разкрита в „Инвестбанк“ АД с IBAN ***, с основание за превода: изпълнение на нареждане на частен съдебен изпълнител в полза на Д. Г. Д. с ЕГН *****- получени от Държавен фонд „Земеделие“ на 26.11.2012г. по банкова сметка IBAN ***, BIC код UNCRBGSF разкрита в УНИКРЕДИТ БУЛБАНК, клон Централизирана система, УРН 583729 финансови средства - като авансово плащане по договор Договор № 23/112/07542 за отпускане на финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ от ПРСР за периода 2007-2014г., принадлежащи на Европейския съюз - на Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони, поради което и на основание чл.254б, ал.1, пр.1 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година.

На основание чл.66, ал.1 от НК съдът е отложил изпълнението на така наложеното наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години, считано от влизане на присъдата в законна сила.

За проверка на присъдата в законния срок е постъпила **въззивна жалба** от адв.В. Т., защитник на подсъдимия И. П. Ч. . В жалбата се поддържа, че присъдата е неправилна и постановена в противоречие със закона и доказателствата по делото.

В указания от съдията-докладчик седемдневен срок, по делото е постъпило допълнение към жалбата от защитника адв.Т.. В допълнението се поддържа, че съдът декларативно не бил споделил лансираната от защитата теза за покриване на авансови разходи, без да изложи никакви доводи защо е формирал такъв извод. Липсата на мотиви против довода на защитата правело обжалвания съдебен акт немотивиран, което било самостоятелно основание за отмяната му. Липсата на разходооправдателни документи за изградената напоителна система на терена, на който подсъдимият И. Ч. е отглеждал корнишони съгласно сключения договор с ДФ „Земеделие“, не изключва възможността тази напоителна система да е изградена по стопански начин и за нея да са направени необходимите и присъщи разходи. Съдът бил констатирал наличието на такава система, необходима за осъществяване на дейността по отглеждането на корнишони. Била установена по безспорен начин невъзможност за изпълнение на договора в частта за изграждането на орехови насаждения поради липса на подходящи терени за това и отпадане на необходимостта от закупуване на трактор за обработката на несъздадените орехови насаждения. В този смисъл съдът е коментирал и заявеното от подсъдимия, че след като не е получил имот за орехови насаждения, е решил „да се откаже“. Счита, че не може да се вмени виновно неизпълнение на договора при наличие на заболяване, което е възпрепятствало полагането на селскостопански труд, тежестта на което е довело до инвалидизиране на подсъдимия Ч.. Съдът не бил изложил мотиви относно твърдението на защитата, че инкриминираното деяние е осъществено при условие на нормата на чл.14 от НК.

Моли да бъде отменена обжалваната присъда и бъде постановена нова, с която да бъде признат И. Ч. за невиновен и бъде оправдан по предявеното му обвинение.

С жалбата и допълнението към нея не се сочат доказателства, не се правят доказателствени искания.

В закрито заседание по реда на чл.327 и сл. от НПК не са допуснати от въззивния състав разпит на подсъдимия или събиране на други доказателствени материали.

В съдебно заседание пред въззивния съд защитата на подс.Ч. – адв.Т., моли да бъде уважена жалбата им по доводите, които е изложила в допълнението към нея. Оплаква се от липса на мотиви към съдебния акт, с които да се даде отговор на доводите за покриване на авансови разходи за изпълнение на проекта, финансиран от фонд „Земеделие“, както и че инкриминираното деяние е извършено при условията на чл.14 от НК. Твърди, че подсъдимият не е извършил престъпление, тъй като всички разходи, които е правил със средствата, предоставени му от фонд „Земеделие“, са свързани с изграждане на насаждения, така както са посочени в договора, сключен между него и ДФ „Земеделие“.

Подсъдимият Ч. в лична защита поддържа заявеното от защитника си.

Представителят на Софийска Апелативна прокуратура в съдебно заседание пред въззивния съд застъпва становище, че жалбата е неоснователна. Предлага да бъде потвърден първоинстанционният съдебен акт.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, като обсъди доводите, изложени в жалбата на

упълномощения защитник на подс.Ч., материалите по делото и като съобрази становищата на страните, застъпени в съдебно заседание, намира за установено следното:

Градският съд е постановил присъдата си при пълнота на доказателствата, относими към повдигнатото спрямо подс.Ч. обвинение. Фактическата обстановка е подробно изяснена. По делото са събрани в необходимия обем и по съответния процесуален ред всички доказателства, нужни за неговото правилно решаване, а именно: *гласни доказателствени средства* - обясненията на подсъдимия И. Ч.; показанията на свидетелите С. Н., Ш. Д., Г.С., Д. Н., Д. В., П. Ч., Й. П., К. Д., В. М. и К. Х.; *писмени доказателствени средства* - писмо от Държавен фонд земеделие с изх.№05-2-223/140#12 /л.19 от т.1 от ДП/; писмо от Държавен фонд земеделие с изх.№02-0400/252/02.05.2018 г. /л.21 от т.1 от ДП/; писмо от Уникредит Булбанк АД /л.23 от т.1 от ДП/; писмо от ТД на НАП София /л.25 от т.1 от ДП/; писмо от „Сортови семена- София“ АД /л.28-31 от т.1 от ДП/; консултантски договор от 27.01.2009г. /л.59-62 от т.1 от ДП/; консултантски договор от 27.01.2009г. с И. Ч. /л.88-89 от т.1 от ДП/; писмо от Инвесбанк АД /л.91-92 от т.1 от ДП/; писмо от ДФЗ /л.94-100 от ДП/; уведомително писмо от ДФЗ /л.102-108 от т.1 от ДП/; справка от Агенция по вписванията /л. 110-123 от т.1 от ДП/; писмо от Уникредит Булбанк АД /л.29-14 от т.2 от ДП/; уведомително писмо от ДФЗ /л. 12-1 от т.2 от ДП/; докладна записка от ДФЗ /л.13-47 от т.3 от ДП/; уведомително писмо от И. Ч. до ДФЗ /л.48-49 от т.3 от ДП/; докладна записка от ДФЗ /л.50-53 от т.3 от ДП/; уведомително писмо от ЕТ „Белизе - И. Ч.“ /л.54-55 от т.3 от ДП/; писмо от ДФЗ /л.56-58 от т.3 от ДП/; договор № 23/112/07542 /68-79 от т.3 от ДП/; искане за промяна /л.81-92 от т.3 от ДП/; заявление за подпомагане /л.93-200 от т.3 от ДП/; документи по изпълнително дело № 20127860400827 /л. 1-169 от т.4 от ДП/; писмо от МБАЛ София ЕАД /л.3-4 от т.5 от ДП/; протокол за оглед на ВД /л.49-50 от т.4 от ДП/; заповед и правила за ПРСР 2007-2013 /л.1-12 от т.6 от ДП/; писмо от СРЗД /л.18-37 от т.6 от ДП/; писмо от ДЕС Ихтиман /л.40 от т.6 от ДП/; писмо от Община *** /л.43 от т.6 от ДП/; писмо от НИМХ /л.46-52 от т.6 от ДП/; писмо от ИА „Борба с градушките“ /л.60 от т.6 от ДП/; характеристика /л.69 от т.6 от ДП/; справка за съдимост с рег.№ 5043 от 08.11.2018 г. /л.23 от СП/; писмо от Д. Н. /л.95; л.99 от СП/; писмо от Община *** /л.113-116 от СП/; писмо от Д. В. /л.135 от СП/; писмо от ДФЗ /л. 148-166 от СП/; писмо от Министерство на земеделието, храните и горите /л.170 от СП/; писмо от ДФЗ /л.173 от СП/; писмо от СРС /л.198-234 от СП/ и др., *веществени доказателства* - компактдиск с надпис CD-R и допълнителен надпис ЕТ „Белизе - И. Ч.“ документи /л.51 от т.3 от т.5 от ДП/ и компактдиск с надпис CD-R и допълнителен с надпис ЕТ „Белизе - И. Ч.“ /л.172 от СП/. По делото безспорно са установени всички факти, включени в предмета на доказване, като въз основа на тях са направени правилни фактически изводи. Поради това въззивната съдебна инстанция изцяло възприе фактическата обстановка, установена от Софийски градски съд. Фактическите констатации на първоинстанционния съд са изградени след професионален и задълбочен анализ на посочения по-горе доказателствен материал и след излагане на убедителни съображения във връзка с необходимостта от кредитиране на едни доказателства и отхвърляне на други, в резултат на който първата инстанция е приела следната фактическа обстановка:

Подсъдимият И. П. Ч. с ЕГН: ***** е роден на ***г. в гр.***, с адрес: гр. *** , ж.к.,***, бл.637, вх.А, ет.15, ап.47, българин, с българско гражданство, женен, със средно специално образование, безработен, неосъждан.

Подсъдимият Ч. в качеството си на управител - едноличен търговец „Белизе - И. Ч.“, на 21.08.2012г. в гр. *** подал Заявление за подпомагане по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери” от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г. в

Областна дирекция - София област към Държавен фонд „Земеделие“. В графа „Данни за кандидата“ предоставил банкова сметка с IBAN: ***, BIC код UNCRBGSF, разкрита в „Уникредит Булбанк“ АД, отбелязъл, че кандидатства за подпомагане със земеделско стопанство, състоящо се от четири недвижими имота - земеделски парцели, с обща площ от 2 421 декара, в землището на село ***, обл. ***, общ. *** - с конкретен размер в декари и с определен начин на ползване - три парцела с отглеждани „градински краставици“ и един парцел - ползван като „угар“. В заявлението, в Таблица IX, Ч. упоменал, че икономическият размер на стопанството му към датата на кандидатстване е 4,12 икономически единици, след края на третата година от сключване на договора за предоставяне на финансова помощ икономическите единици ще нараснат до 11,84 и че ЕТ „Белизе - И. Ч.“ кандидатства за сумата от 48 892 лева общо - първо авансово плащане - в размер на 24 446 лева, и второ плащане - в същия размер. Към заявлението за подпомагане, Ч. приложил подписана от него декларация за нередности, в която било отразено, че е запознат с понятието „измама“ - използването на средства от общия бюджет на Европейските общности за цели, различни от тези, за които са отпуснати първоначално.

Съгласно чл.6 от Наредба № 9 от 03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013г. /ДВ, бр. 42 от 25.04.2008г./, изплащането на помощта се извършвало на два етапа - първо плащане в размер на левовата равностойност на 12 500 евро, след одобрение на заявлението за подпомагане, и второ плащане - за всяка 1,5 икономически единици увеличение спрямо първоначалното състояние на земеделското стопанство след проверка за изпълнението на бизнес плана на младия фермер в размер на левовата равностойност на 2 500 евро - след края на третата или четвъртата година от датата на сключване на договора за отпускане на финансовата помощ. В §116-117 от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г. /ПРСР/, било посочено, че Мярка 112 „Създаване на стопанства за млади фермери“, по ОС 1 имала за цел да улесни процеса на създаването на стопанства на млади фермери и да подпомогне процеса на тяхното модернизиране и касаела дейността по създаване на стопанства на млади фермери, които са станали управители на стопанство за първи път. Също така изрично било закрепено, че мярка 112 се подкрепя от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, като произхода на средствата били, както следва - 80 % от Европейския земеделски фонд за развитие на земеделските райони и 20 % - национално финансиране.

В бизнес плана си, неразделна част от заявлението за подпомагане, подсъдимият Ч. посочил, че поставените цели - за достигане на растеж от 4,5 икономически единици /ИЕ/ до третата година на проверка в стопанството ще бъдат постигнати като се инвестират средства за закупуване на специализирана земеделска техника, която да отговаря на нуждите на стопанството му. Допълнително заявил, че стартира дейността си със зеленчукопроизводство - градински краставици, като през годините стопанството му ще расте с трайни орехови насаждения. Като основна цел за развитие на стопанството си заложил, че през първата година от бизнес плана по мярка 112 ще отглежда градински краставици - 2,100 декара и 10 декара орехова градина, през втората година - 2,100 декара градински краставици и 15 декара орехи, през третата - 2,100 декара градински краставици и 25 декара орехи, а през четвъртата ще поддържа обща площ с краставици - 2,100 декара и 25 декара орехи. Основната дейност на бизнес плана било увеличаване на икономическия размер на стопанството с 4,5 ИЕ, създаване, презасаждане и възстановяване на трайни насаждения, подобряване на механизацията на стопанството чрез закупуването на селскостопанска техника и придобиване на професионална квалификация в областта на земеделието. В раздела „Дейности и инвестиции“, необходими за постигане на описаните цели, подсъдимият Ч. поставил закупуване на 1 брой трактор на стойност 10 000 лева - през

втората година, а през четвъртата година - закупуване на прикачен инвентар - 1 брой на стойност от 4 000 лева.

Заявлението за подпомагане, ведно с приложенията към него, били изготвени от фирма „Евроконсулт 2006“ ООД, с управител св.Д. Д. В., без сключен договор за консултантски услуги, тъй като такъв не подлежал на финансиране. По електронен път подсъдимият Ч. уведомир св.Д.В. за бизнес намеренията си относно изпълнението на видовете дейности. Тя му дала подробни указания за всеки един аспект по изпълнението на заложените в бизнес плана към заявлението за подпомагане цели и основни дейности, както и за видовете плащания и документите, които следва да се представят пред ДФЗ.

Заявлението за подпомагане било прието в ДФЗ-РА, преминало задължителните проверки за окомплектованост и било в съответствие с критериите за допустимост.

На 29.09.2012г. свидетелят К. В. Д. - служител на ОД „Земеделие“ - София област към ДФЗ, извършил посещение на място на земеделското стопанство на ЕТ „Белизе - И. Ч.“. Било установено, че действително в обекта се отглеждат градински краставици на посочените в бизнес плана площи.

На 02.11.2012г. в гр. *** бил сключен Договор № 23/112/07542 за отпускане на финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ между Изпълнителния директор на ДФЗ и ЕТ „Белизе - И. Ч.“, представлявано от подсъдимия Ч.. По силата на договора ДФЗ предоставя на ползвателя ЕТ „Белизе - И. Ч.“ безвъзмездна финансова помощ в размер на 48 892 лева за изпълнение на всички инвестиции, основни дейности и цели, заложи в бизнес плана по проекта на търговеца. Според една от клаузите, Фондът изплаща помощта при условие, че ползвателят е извършил всички инвестиции, основни дейности и цели, описани в Приложение 1 до 02.11.2015г., съобразно условията и сроковете на договора, анексите към него и действащите нормативни актове, като същият бил длъжен да извърши инвестиции на обща стойност най-малко левовата равностойност на 5 000 евро до 02.11.2015г. в съответствие с одобрения бизнес план. В този смисъл подсъдимият Ч. следвало в срок до 02.11.2015г. да закупи трактор, да увеличи икономическия размер на стопанството минимум с 4,5 ИЕ, да придобие професионална квалификация в областта на земеделието и да увеличи обработваемата земеделска площ на стопанството.

Помощта се изплащала на два етапа - две плащания от по 24 446 лева, които се превеждали по банков път по сметка на ползвателя - IBAN: ***, BIC код UNCRBGSF, разкрита в „Уникредит Булбанк“ АД. В чл.4.4 от договора изрично било посочено, че Фондът отказва да извърши второ плащане и изисква да се възстанови цялата сума на полученото първо плащане в случай, че ползвателя не изпълни всички инвестиции, основни дейности и цели, предвидени за изпълнение на бизнес плана.

В изпълнение на договора ОД „Земеделие“ София - област при ДФЗ оторизирал първото, авансовото плащане към Ч. с писмо за оторизация на плащането от 14.11.2012г. за сумата от 19 556.80 лева, с произход на средствата - 80 % от Европейския земеделски фонд за развитие на земеделските райони и 4 889.20 лева - 20% национално финансиране. Сумата в общ размер от 24 446 лева - първо авансово плащане по Договор № 23/112/07542 постъпила по банковата сметка с титуляр подсъдимия Ч., разкрита в Уникредит Булбанк” АД - сметка IBAN: ***, BIC код UNCRBGSF на 26.11.2012г.

Междувременно, ЧСИ М. с рег. № 786 КЧСИ образувал на 17.05.2012г. изпълнително дело № 20127860400827 със страни - Д. И. Д.. с ЕГН: ***** – вискател, и длъжници - Г. А. С. с ЕГН: ***** и П. С. Ч., с ЕГН: ***** . Делото било

образувано на основание изпълнителен лист от 24.02.2012г., издаден от СРС, 30 състав по гр.д. № 50209/11г., с който Г. С. и П. С. Ч. били осъдени да заплатят солидарно на вискателя Д. Д. сумата от 32 000 лева.

На 29.11.2012г. в гр. ***, подс.Ч. се явил в „Уникредит Булбанк“ АД, клон „***“, идентифицирал се с личната си карта пред св.Б. К. А. - „специалист обслужване на клиенти“ и й представил платежно нареждане лично подписано него. В платежното нареждане бил посочен наредителя И. П. Ч. , сумата, която се превеждала /10 000 лева/ и банковата сметка, с титуляр подсъдимият Ч., разкрита в Уникредит Булбанк“ АД - сметка IBAN: ***, BIC код UNCRBGSF, името на получателя - Д. Г. Д., банковата сметка на получателя - разплащателна, в левове с IBAN ***, разкрита в „Инвестбанк“ АД и основаниято за превода - „изпълнение на решение на ЧСИ“. Платежното нареждане било обработено от кредитната институция и банковата операция била изпълнена успешно, като сумата от 10 000 лева - част от преведените от ДФЗ средства по Договор № 23/112/07542 постъпила по сметката на св.Д., за което св.П. С. Ч. уведомил ЧСИ М. с молба от 07.01.2013г., с която искал спиране на изпълнителното производство по делото и с която представил платежното нареждане от 29.11.2012г.

Останалите целеви средства, преведени от ДФЗ по сметка IBAN: ***, BIC код UNCRBGSF, подсъдимият Ч. периодично теглил на каса в кредитна институция или чрез пос-терминал, както следва: на 28.11.12г. сумата от 2 000 лева; на 29.11.12г. сумата от 1 000 лева; на 29.11.12г. изтеглил на каса 2 500 лева; на 30.11.12г. изтеглил 2 000 лева на каса; на 03.12.12г. извършил 16 /шестнадесет/ тегления от банкомат на суми от сметката, от по 400 лева; на 10.12.12г. извършил 3 тегления - общо в размер на 850 лева; на 15.12.12г. - изтеглил 50 лева; на 16.01.12г. - изтеглил сумата от 113,69 лева; на 17.01.13г. - изтеглил от 100 лева; на 18.01.13г. извършил 7 трансакции от сметката, всяка от по 400 лева; на 22.01.13г. изтеглил сумата от 150 лева; на 18.02.13г. изтеглил от сумата от 200 лева; на 25.02.13г. изтеглил от сумата от 241 лева; на 18.03.13г. изтеглил сумата от 240 лева; на 19.04.13г. - изтеглил сумата от 200 лева; на 23.05.2013г. изтеглил сумата от 180 лева; на 11.06.13г. изтеглил сумата от 270 лева; на 10.07.2013г. изтеглил сумата от 150 лева; на 13.08.13г. изтеглил сумата от 240 лева; на 12.09.2013г. изтеглил от посочената сметка сумата от 240 лева; на 11.10.13г. изтеглил сумата от 280 лева; на 11.11.13г. изтеглил сумата от 200 лева, след което поддържал сметката чрез заплащане на банкови такси през 2016г. в размер на 1,50 лева; на 12.12.16г. изтеглил 350 лева. След 12.12.2016г. подсъдимият Ч. не извършвал тегления на суми от сметка IBAN: ***, BIC код UNCRBGSF, като средства по нея липсвали.

Във връзка с изпълнението на бизнес плана, неразделна част от Договор № 23/112/07542 за отпускане на финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ между Изпълнителния директор на ДФЗ и ЕТ „Белизе - И. Ч.“, подсъдимият Ч. извършил следните разходи - закупил краставици от „Сортови семена - София“ АД, като били издадени фактури от доставчика - от 25.06.13г. на стойност от 115,20 лева за закупуване на краставици; на 21.07.15г. - 3 кг. НПК - общо 25,09 лева и от 20.07.16г. - 3 кг. НПК - общо 55,50 лева. Така, от авансово отпуснатите суми по Договор № 23/112/07542, в размер на 24 446 лева, подсъдимият Ч. разходил за целите на бизнес плана сумата от 195,79 лева.

С Анекс №1 от 19.08.2015г. към Договор №23/112/07542, по молба на подсъдимия Ч., срокът за изпълнение на инвестициите, основните дейности и цели по бизнес плана на търговеца бил продължен с една година до 02.11.2016г.

На 03.08.2016г. служител на ДФЗ - М. Я., със съдействието на кметския наместник на с.*** Г. А. и на началника на Общинска служба „Земеделие“ – *** - Н. В., извършила

посещение на място на земеделското стопанство на подсъдимия. Бил изготвен Контролен лист за посещение на място, като трите длъжностни лица констатирали, че „...няма заварени градински краставици“. Не били открити и насаждения от орехи.

Със Заповед № 319067 от 15.08.2016г. на началника на Регионалния технически инспекторат при ДФЗ, било наредено на св.С. М. Н. и на св.Ш. Д. да извършат проверка на място на стопанството на ЕТ „Белизе - И. Ч.“ в село ***.

Свидетелите С.Н. и Ш.Д. извършили проверка за времето от 17.08.16г. до 18.08.16г. като констатациите от нея обективирали в Контролен лист. Видно от същия били установени единични бройки краставици в ранен стадии на вегетация. От подсъдимия били изискани документи за пропаднали площи - т.е. за погиване на земеделска продукция, вследствие на настъпване на форсмажорни обстоятелства - природни бедствия, но такива не били представени. Била установена и липсата на трайни насаждения - орехи, които следвало да са засадени към третата година по бизнес план, т.е. към 2016г. Подсъдимият не бил завършил предвидения по бизнес плана курс на обучение и не бил закупил селскостопанска техника - трактор. Ч. представил на свидетелката Н. две фактури за закупуване на семена за посевен материал - от 20.06.16г. и от 21.07.16г. На 18.08.16г. подсъдимият депозирал обяснения пред проверяващите като твърдял, че причините за състоянието на градинските краставици били проливни дъждове през втората половина на м.юли и градушка за кратко време.

Във връзка с отразеното в Контролния лист за проверка на място, на 26.10.16г. отдел „Правен“ при ДФЗ изготвил становище за прекратяване на договора с ЕТ „Белизе - И. Ч.“ и претенция за връщане на сумата, получена като първо плащане.

На 10.11.2016г. подсъдимият депозирал в ДФЗ Уведомително писмо, в което посочил, че през последните две години здравословното му състояние „рязко“ се влошило и приложил Експертно решение на ТЕЛК № 2820/165/10.10.2016г. Това била причината за неизпълнение на „втората част от договора“ и апелирал за прекратяването му. С представянето на експертното решение, подсъдимият искал да обуслови предпоставка за прилагане на чл.8, ал.2 от Наредба № 9 от 3.04.2008г. - „при неизпълнение на договорни задължения младият фермер не възстановява сумата, получена по чл.6, т.1 от Наредбата, в случай на форсмажорни обстоятелства, сред които е и професионално заболяване“.

Съгласно чл.8а, ал.4 от Наредба № 9 от 3.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013г., ползвателят или упълномощено от него лице бил длъжен писмено да уведоми разплащателната агенция за възникването на форсмажорни обстоятелства и да приложи достатъчно доказателства във връзка с това в срок до 10 работни дни от датата, на която е в състояние да го направи.

До 02.01.2017г. подсъдимият не подал заявка за второ плащане по договора му с ДФЗ, но и не върнал получените суми като първо, авансово плащане.

Въззивният състав, след като извърши собствен анализ на доказателствената съвкупност, достигна до аналогичен на възприетия от първата инстанция фактически извод.

Преди всичко следва да се посочи, че между приобщените по делото немалко по обем доказателства, не се констатира съществени противоречия,

а в по-голямата си част, разнородните по своя произход доказателствени източници, си кореспондират. Независимо от това, първостепенният съд е изпълнил задължението си, произтичащо от разпоредбата на чл.305, ал.3 от НПК, като внимателно и подробно е мотивирал присъдата си, посочвайки въз основа на кои доказателствени материали е приел за установени изложените по-горе фактическите обстоятелствата.

СГС е отделил специално внимание на подробните обяснения, които подсъдимият е давал в хода на съдебното следствие. В хронологичен порядък са анализирани първоначалните намерения на Ч. за осъществяване на собствен бизнес и обстоятелствата от семеен и житейски характер, довели го до решението му да кандидатства за финансиране по програмата за млади фермери. Внимателната съпоставка на твърденията му, инкорпорирани като доказателство посредством дадените обяснения, с други доказателствени източници – показанията на св.Ч. /негов баща/, св.В. и св.Н., както и с кореспондиращите им писмени доказателства / договори, квитанции и документи за кандидатстване по мярка 112/, е довела първия съд до правилния извод, че в заявлението си за подпомагане, към момента на неговото депозиране, подсъдимият е отразил реалното статукво на дейността си като зеленчукопроизводител. Потвърждение на това обстоятелство се открива и в показанията на св.Димов / служител на ОД „Земеделие“, който е извършил проверката на място и лично се е уверил относно състоянието на стопанството, респ. неговия потенциал. При това положение, логичната последица на законосъобразно обществената процедура по кандидатстване за финансова помощ, документално оформена с компетентната помощ на консултантска фирма, било сключването на процесния договор за подпомагане с ДФЗ.

Неоспорени от подсъдимия, а и установени по несъмнен начин по делото, са и обстоятелствата, касаещи сключването на този договор, заложените в него клаузи относно размера на финансирането, права и задължения на страните, сроковете и условията, при които е следвало да бъдат преведени отделните траншове. Безспорен факт е и получаването по банков път по сметка на подсъдимия на първата част от безвъзмездната помощ в размер на 24 446 лева.

След като по делото няма спор относно това, че подс.Ч. е осъществявал стопанска, земеделска дейност, както и че посочената по-горе сума му е била предоставена за изпълнение на бизнес плана по договор за подпомагане, ключов за правилното решаване на делото е отговорът на въпроса инкриминираната сума, получена от фонд предоставен от Европейския съюз, използвана ли е от подсъдимия по предназначение. В закона не е указано какво се има предвид под „по предназначение“. Следователно, за съставомерността на деянието във всеки отделен случай следва да се изследват клаузите на сключения договор, и най-вече изпълнението на заложените цели, инвестиции и основни дейности в бизнес плана, представен от самия кандидат като неразделна част от Заявлението за

подпомагане. В конкретния случай обвинението се е ограничило до част от размера на отпуснатата помощ, неправомерно „усвоена“ според обвинителя, а именно - сумата от 10 000 лева. Въз основа на приложените по делото банкови документи и копие на изпълнително дело на ЧСИ М., несъмнено е установено основанието за превод и нейния получател - „изпълнение на нареждане на частен съдебен изпълнител в полза на Д. Г. Д.“. В мотивите на присъдата си първостепенния съд е отхвърлил с убедителни аргументи поддържаната от защитата на подсъдимия - адв.Т., теза, че с тази сума са били покрити авансови разходи във връзка с дейността му. Настоящият състав на САС се съгласява с направения от СГС извод, че така инкриминираните по отношение на подсъдимия 10 000 лева, превод за погасяване на задължение на бащата на подсъдимия /св.П.Ч./ към трето лице – св.Д., по нареждане на съдебен изпълнител, не могат да бъдат интерпретирани като „разходи“ по смисъла на т.4.4 б.„г“ от договора. Съгласно императива на т.4.5, б.„г“ от договора при изчисляване на стойността на инвестициите в разглежданата хипотеза Фондът приспада разходи, извършени преди подаване на заявлението за подпомагане. Във връзка с така поддържаното и пред въззивния съд възражение на защитата настоящия състав намира следното:

По делото са приобщени еднозначни по своето съдържание писмени и гласни доказателства, особено информативни от които са показанията на св.Д. Д., въз основа на които се установява основанието и произхода на вземането на последния към бащата на подсъдимия /П.Ч./ и негов съдружник - Г. С.. Касае се за предоставен им паричен заем в размер на 32 000 лева, заради който те двамата неотменимо и безусловно са се задължили със Запис на заповед без протест, издаден на 01.04.2011г. От показанията на св.Д. и св.С. става ясно, че част от паричния заем е действително е бил предназначен за бизнеса на заемополучателите, и по-конкретно съобщават за изграждане на водопровод и разширяване на водоеми. При тези данни се налагат два извода: Първо - обсъжданата сума пари, с която се е разпоредил подсъдимия, са покрили не собствен негов, или на фирмата му дълг, а такъв на баща му. Вярно е, че семейство Ч.и са се подпомагали в бизнес начинанията си и с общи усилия са търсели начин за растеж, но данъчната и финансова дисциплина е налагала да бъдат разграничавани търговските отношения, в които са влизали подсъдимият и неговия баща, съответно счетоводно да ги документират. И второ - внимателният прочит на представения със Заявлението бизнес план и клаузите на сключения договор с ДФЗ изключва възможността да се направи извод, че средствата в размер на 10 000 лева, платен паричен дълг към трето лице, съставляват разход за инвестиции, направени преди подаване на заявлението за подпомагане. Липсват каквито и да е доказателства, които пряко да сочат, че получените от св.Д. средства са били вложени целево в подготовката за изграждане и реализиране на проекта, за който подсъдимият е претендирал отпускането на безвъзмездна помощ. Откъслечната информация, която се съдържа в гласния доказателствен

материал относно предназначението на получения паричен заем, при това година и половина преди сключването на договора с ДФЗ, не е достатъчна за обосноваване приложението на клаузата по т.4.5, б. "г" от договора. За обосноваване на подобна теза не допринасят и показанията на свидетелите Х. и П. / съседи на подсъдимия/. Твърденията им за изграждане на сонда са твърде общи, без конкретизиране на период от време, поради което не могат по убедителен начин да обвържат направените разходи за това съоръжение с получения от бащата на подсъдимия заем от частно лице. Нещо повече, никъде в проложените към Заявлението документи, или в самия договор не се упоменава за наличен целеви заем от частно лице. Както бе пхосочено, не са ангажирани и доказателства за извършени дейности във връзка с такъв заем /разходооправдателни документи за изградена напоителна система напр./, за да може да се претендира същите да бъдат отнесени като разходи по смисъла на т.4.4 б. "г" от договора. Тъкмо обратното, в бизнес плана си подсъдимият Ч. конкретно е посочил какви са поставените цели - растеж от 4,5 икономически единици, които ще бъдат постигнати като се инвестират средства за закупуване на специализирана земеделска техника закупуване / 1 брой трактор на стойност 10 000 лева - през втората година, а през четвъртата година - закупуване на прикачен инвентар - 1 брой на стойност от 4 000 лева/, както и че стопанството му ще расте с трайни орехови насаждения.

По изложените съображения и въззивният съд приема, че единствените разходи по предназначение са тези, документирани с фактури от „Сортови семена-София“ АД в общ размер на 196,79 лева.

Подсъдимият и защитата му лансират оправдателна теза, позовавайки се и на следните обстоятелства: 1. влошено здравословно състояние на подсъдимия, 2. пречките, с които същият се е сблъскал при опита му да закупи свободни имоти и 3. неблагоприятни метеорологични събития, свързани с проливни дъждове и градушка.

Първият съд е отделил специално внимание в мотивите си на всяко от тези обстоятелства /стр.375-375 от първ.дело/. Приел е с доверие твърденията на подсъдимия за проблеми от личен / здравословен / характер, съпоставяйки ги с информацията, съдържаща се в приобщените доказателства - медицински документи. С доверие са възприети и твърденията за административни пречки, с които се е сблъскал при опита си да намери подходящи парцели за осъществяване на планирания растеж с трайни орехови насаждения. Посредством извършена от ИА „Борба с градушките“ първостепенният съд е проверил достоверността на обясненията на подсъдимия за проливни дъждове и градушка, довели до пропаднали площи от земеделската земя. Съпоставяйки доказателствената информация, правилно и обосновано първият съд ги е кредитирал и в тази им част, като е приел, че посевни площи сериозно са били пострадали в резултат на природното явление, което обаче се касае за времеви период предхождащ значително датите на проверки.

Така след извършен подробен анализ, с който настоящата инстанция

напълно се съгласява, правилно СГС е заключил, че нито едно от посочените три обстоятелства няма пряко отношение към инкриминираното по отношение на подс.Ч. деяние. Това е така, тъй като за всяко от изтъкваните затруднителни обстоятелства в специалните нормативни актове има уредба по какъв начин и в какви срокове следва да се процедира от страна на лицето, получило безвъзмездна помощ. Освен това, в конкретния случай обвинението се е съсредоточило върху сума, за която несъмнено по делото е установено, че изразходена не за цели, свързани с бизнес плана, в какъвто смисъл съображения се изложиха по-горе.

Обстоятелствата, свързани с извършените проверки по отношение земеделската дейност и стопанство на подсъдимия, респ. резултатите от тях, по делото са установени посредством приобщените контролни листове и заключения на компетентните лица. Доказателствено значение имат и показанията на свидетелите Н. и Д., които по един убедителен и незаинтересован от изхода на делото начин възпроизвеждат пред съда спомените си във връзка с дейността на подсъдимия. В подкрепа на твърденията им относно състоянието на земеделските площи са и приложените по делото фотографски снимки.

При така установената фактология, СГС е приел от правна страна, че подсъдимият И. Ч. е осъществил от обективна и субективна страна фактическия състав на престъплението по чл.254б, ал.1 от НК.

В чл.12, ал.1 от Закона за подпомагане на земеделските производители са очертани кръга на лицата, условията и реда за отпускане на парични средства от Държавен фонд „Земеделие“ за финансово подпомагане по посочените в чл.11, ал.2, т.1 и ал.3 от Закона програми. Предмет на престъпното посегателство по чл.254б, ал.1 от НК са средствата, получени при финансиране от фондовете, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от него на Българската държава. Проектът по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери“ по „Програма за развитие на селските райони 2007-2013година“ е финансиран от Европейския земеделски фонд с обхват на помощта 80% и национално финансиране в размер на 20%. Изпълнителното деяние на престъплението по чл.254б, ал.1 от НК се изразява в умишлено използване не по предназначение на получени финансови средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава.

От доказателствата по делото е безспорно е установено, че съгласно Договор № 23/112/07542 от 02.11.2012г., сключен между ДФ „Земеделие“,

представляван от изпълнителния му директор, и ЕТ "Белизе- И. Ч.", представляван от подсъдимия Ч., на 26.11.2012г. същият е получил финансовите средства в размер на 24 446 лв., от които 80% европейско и 20% национално финансиране, представляващи първо плащане по безвъзмездната финансова помощ в размер на 48 892 лв. По делото е установено, че още на 29.11.2012г. от така преведената сума, подсъдимият е изтеглил 10 000 лева, като ги е превел по сметка за погасяване на дълг към трето лице. Така извършеното разпореждане с част от предоставената безвъзмездна помощ несъмнено не е било по предназначение по смисъла на закона, тъй като не е извършено във връзка с инвестиционни, основни дейности и цели към Договора от 02.11.2012г., предвидени за изпълнение в бизнес плана. Така извършеното разпореждане е в разрез с разпоредбата на чл.12 от ЗПЗП, регламентиращ за какви точно цели се предоставят паричните средства от ДФ „Земеделие“, в съответствие с Общата селскостопанска политика на ЕС. Между тях със сигурност не е погасяването на старото задължение, при това на трето лице. Така извършеното плащане на дълг чрез разпореждане с част от предоставените средства не би могло да се приспадне от Фонда като разходи, извършени преди подаване на заявлението за подпомагане, съгласно т.4.5, б.г от договора. При обсъждане на доказателствата САС изложи съображенията си, поради които отхвърли така лансираната от защитата теза.

Извън инкриминираните по делото 10 000 лева, усвоени не по предназначение, цялостната проверка на дейността на подсъдимия във връзка с изпълнението на сключения от него договор с ДФЗ показва, че единствените разходи, направени по предназначение са документираните с фактури от „Сортови семена-София“ АД от 2016г., едва в размер на 196,79 лева. Същевременно е установено, че подсъдимият не е постигнал конкретно посочените и поставени в бизнес плана цели за растеж от 4,5 икономически единици, чрез инвестиране на средства за закупуване на специализирана земеделска техника, не е придобил професионална квалификация в областта на земеделието, не е увеличил земеделската площ на стопанството, вкл. с трайни орехови насаждения. По делото се съдържат данни, че след извършения превод на сумата от 10 000 лева, предмет на обвинението, подсъдимият периодично е теглил различни суми от останалите целеви средства на каса, последното от които на 11.11.2013г. Не е установено за какво подсъдимият е изразходвал така получените средства. В тази насока липсват каквито и да е разходоопрадателни документи или счетоводна документация, която да отразява използването на тези средствата по предназначение.

От субективна страна престъпното деяние по чл.254б, ал.1 от НК е извършено от Ч. при условията на пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2 от НК – той е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и ги е искал. Формата на вина се извлича от действията и цялостното обективизирано поведение на Ч., описано по-горе.

При проверка законосъобразността на присъдата в наказателноправната ѝ част, САС се съгласява с крайния извод на първоинстанционния съд за справедливо по отношение на Ч. да бъде наложено наказание лишаване от свобода на минималния превиден в закона размер, а именно една година лишаване от свобода. Налага се да бъде внесена известна корекция в мотивите, обосноваващи този извод. Правилно СГС е отчел като смекчаващи обстоятелства необременено съдебно минало на подсъдимия, неговите добри характеристични данни и влошеното му здравословно състояние, довело до частична негова нетрудоспособност. В допълнение към облекчаващите отговорността му обстоятелства следва да бъдат отнесени и подробните обяснения, които Ч. е давал в хода на съдебното следствие, с които макар да не е признал вината си, все пак е съдействал за разкриване на обективната истина, показателно за което е, че в по-голямата им част същите са кредитирани от СГС при обосноваване на фактологията на делото. В същата насока следва да бъде отчетено е още едно обстоятелство, останало извън вниманието на първостепенния съд, и това е периодът от време, изтекъл от извършване на деянието до постановяване на присъдата. Касае се за осем години, през които наказателноправното положение на подсъдимият е останало неизяснено, без при това той да е допринесъл по някакъв начин за това / не се е укривал/. Именно този период време, който не е разумен и адекватен на повдигнатото му обвинение според приетите стандарти в наказателното правораздаване, следва да бъде отчетен в негова полза при отмерване на отговорността му. Този извод не се компрометира от установеното, че досъдебното и съдебно производства са се развили и приключили своевременно, тъй като правно релевантно значение има времето изтекло от датата на извършване на деянието.

Същевременно, неправилно СГС е отчел като отегчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелство липсата на критично отношение от негова страна към извършеното деяние. Известно е, че в наказателния

процес подсъдимото лице има право да поддържа каквато счете за необходима защитна позиция, вкл. изобщо да не дава обяснения по обвинението. Това негово процесуално решение и поведение не може да бъде използвано в негова вреда при индивидуализиране на наказането му, тъй като по този начин той упражнява предоставени му от закона права. Казано по друг начин, докато признаването на вината, изразеното съжаление и критично отношение към извършеното, са във всички случаи смекчаващи отговорността обстоятелства, то обратното – лансирането на защитна версия, вкл. липсата на заявено съжаление и изразено критично отношение към извършеното, не могат да бъдат отнесени към обстоятелствата, които утежняват наказателната отговорност на подсъдимото лице. При преценка законосъобразността на прилагането на чл.54 от НК, САС констатира утежняващо отговорността на подсъдимия обстоятелство, което е било пропуснато от първия съд. Касае се за наличните по делото данни, че същият се е разпоредил и с останалите средства от предоставената му безвъзмездна помощ / извън посочените по горе 196,79 лева/, които не са инкриминирани по делото, не по предназначение. По този начин подсъдимият е демонстрирал пълното си незачитане на поето задължение, разписано не само в сключен от него договор, но и разписано в нормативни разпоредби на възрашното и европейско право.

Независимо от внесената корекция в мотивите, отчитайки невисоката степен на обществена опасност на дееца, в чиито живот инкриминираното деяние действително е изолирана проява, САС намери, че наказание в минималния размер от една година лишаване от свобода, ще бъде достатъчно за постигане на целите, визирани в чл.36 от НК.

САС счете, че присъдата на СГС не следва да търпи корекция и в частта относно приложението на чл.66, ал.1 от НК. В случая безспорно са налице условията на посочената разпоредба за отлагане изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода спрямо подсъдимия Ч., при това не само от формална страна. САС също счита, че за поправянето на подсъдимия не е наложително той ефективно да изтърпи така наложеното му наказание лишаване от свобода. Ниската степен на обществена опасност на дееца и данните за влошеното му здравословно състояние мотивира и настоящия състав да счете, че определеният минималния тригодишен

изпитател срок по чл.66, ал.1 от НК ще бъде достатъчен да осъществи предупредителната и възпираща роля, която се придава на института на условното наказание.

По възраженията на жалбоподателя:

При обсъждане на доказателствата, САС посочи и изложи съображенията си защо не приема за основателни възраженията на защитата за необоснованост на присъдата, съответно възприема фактологията, установена от първостепенния съд.

В пледоарията си пред въззивния съд защитата поддържа отменителното основание по чл.335, ал.2, вр.чл.348, ал.3, т.2, пр.1 от НПК - „липса на мотиви“, тъй като съдът не бил отговорил по изискуемия от закона начин на възраженията им. След внимателно запознаване с мотивите на присъдата, настоящият състав на САС намери за неоснователен така поддържания довод. СГС е изпълнил задължението си по чл.305, ал.3 от НПК, като в съответствие с установените в съдебната практика стандарти в мотивите си е посочил установените обстоятелства, изброил е събраните по делото доказателства, след което ги е подложил на внимателен анализ. Както бе посочено, в конкретния случай не се констатираха никакви съществени противоречия на доказателствения материал, вкл. между гласните доказателствени средства /обяснения на подсъдимия и свидетелски показания/. Независимо от това, на особено внимателна оценка първият съд е подложил обясненията на подсъдимия, съобразявайки се с двукратната им природа в наказателния процес, като в по-голямата им част ги е кредитирал, намирайки подкрепа на твърденията му в други доказателствени източници. Градският съд е дал убедителен отговор на възражението на защитата, с което се претендира приложимост на клаузата по т.4.5, б.„г“ от договора сДФЗ. Съвсем ясно СГС е обосновал убеждението си, че въпросното плащане на дълг и разпореждане по този начин с част от предоставените средства, не може да се интерпретира като разход за инвестиции, извършени преди подаване на заявлението за подпомагане. В тази връзка, правилно е прието от СГС като недоказано твърдението за изграждане на напоителна система, при това в отнoсими към инкриминираните събития темпорални граници. Противно на поддържаното от защитата, тъкмо липсата на

разходооправдателни документи и на конкретика в показанията на разпитаните по този въпрос свидетели, прави невъзможно обосноваването на извод за направени необходими и присъщи разходи, при това именно със средствата, получени в заем от св.Д..

Първостепенният съд в мотивите на присъдата си е дал задоволителен отговор и на възражението на защитата, според което изпълнението на договора в частта за изграждането на орехови насаждения е било невъзможно. Приобщените по този въпрос доказателства / писмени и гласни/ са внимателно обсъдени. Информацията във връзка с пречките, които подсъдимият е срещнал в опита си да разшири площта на земеделските си земи, е интерпретирана правилно, при което обосновано първият съд е достигнал до извод, че в случая не се касае за някаква „обективна невъзможност“ за изпълнение на бизнес плана в тази му част, както се поддържа от защитата, а за предявени претенции от страна на бенефициента по сключения договор за подпомагане относно местонахождението на възможните за наемане терени.

САС се съгласява и с дадения от първият съд отговор на възражението на защитата, отнасящо се до здравословното състояние на подсъдимия. Наличните по делото доказателства /медицински документи и обясненията на самия подсъдим/ правилно са оценени и въз основа на тях СГС е достигнал до верния извод, че констатираните при него заболявания не са от естество да препятстват изпълнението на бизнес плана, още по-малко имат отношение към изразходването на част от целевите средства не по предназначение.

В мотивите си, при обосноваване на субективната съставомерност на деянието, СГС действително не е обсъдил възражението на защитата за приложимост на разпоредбата на чл.14 от НК. Касае се за несъществен пропуск, който може да бъде отстранен от настоящата контролна инстанция, чрез излагане на съображения по така поддържаната и с жалбата претенция. Съгласно легалната дефиниция, дадена в посочената разпоредба, „фактическа грешка“ е налице при незнание на обстоятелства, които принадлежат към състава на престъплението. Става дума за отсъствие в съзнанието на дееца на представи относно тяхното съществуване. Извинително е само това незнание,

което пречи на дееца да формира интелектуалния момент на вината, в случая пряк умисъл, поради което фактическата грешка изключва умисъла за съответното престъпление. Същата може да се отнася до който и да е елемент от обективната му страна. Внимателното запознаване с пледоарията на адв.Т., развита пред първоинстанционния съд, сочи че в случая се поддържа незнание относно факта, че инкриминираните 10 000 лева са разходвани не по предназначение. Защитата поддържа точно обратното, че в съзнанието на подсъдимия плащането на дълг на своя баща не представлява нарушение на клаузи на сключения договор с ДФЗ, респ. на чл.12 от ЗПЗП, регламентиращ правата и задълженията във връзка с предоставената безвъзмездна помощ. Дали използването на отпуснатите средства е или не е по предназначение, както вече бе посочено по-горе, е фактически извод, който във всички случаи е обвързан с конкретния предмет на договора за подпомагане, и най-вече с бизнес плана, който самият бенефициент е изготвил и поставил като цел и задача за изпълнение. Несъмнено, начина и конкретните суми на разходване на отпуснатите средства, са предоставени на преценката на изпълнителя на бизнес плана, доколкото същият не се отчита и не получава одобрение за всяко плащане. Всички негови действия по управлението /разходването / на получените средства, обаче следва да бъдат пряко и непосредствено насочени към постигане на целите, инвестициите и основните дейности, заложи в Бизнес плана. Тъкмо такъв положителен извод за изхарчените средства не може да бъде направен в конкретния случай. Евентуално подобни представи в съзнанието на подсъдимият, не могат да бъдат приравнени по своето наказателноправно значение на понятието „грешка в предмета“. Това е така, тъй като подсъдимият е имал пълната възможност да си изгради адекватни на обективното положение представи относно разходването на предоставените му средства. Той е бил наясно с предмета на сключения лично от него договор с ДФЗ, както и с разписаното в бизнес плана, неразделна част от подаденото заявление за подпомагане. Нещо повече, при окомплектоване на заявлението си, той е бил подпомогнат от консултантска фирма. Според показанията на разпитаната като свидетел Д.В. - неин управител, Ч. е получил подробни указания във връзка с изпълнението на заложените в бизнес плана цели и основни дейности. В този смисъл, превратно тълкуване, което евентуално Ч. си е направил във връзка с начина на изразходването на инкриминираната сума, не е грешка по смисъла на НК, а лишена от опора в

обективната действителност неговата си интерпретация на разпоредба от ЗПЗП и клаузите на договора.

При направената служебна проверка на постановената присъда не се констатираха нарушения на процесуалните правила, които да са съществени и да водят до неговата отмяна, поради което същото следва да се потвърди изцяло.

Воден от горното и на основание чл.334, т.6, вр. чл.338 от НПК,
Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 52 от 28.05.2020г. по НОХД № 4976/2018г. на Софийски градски съд, НО, 27 състав.

Решението подлежи на обжалване и протест пред ВКС на РБ в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____